

Toen ik de avond voor onze eerste afspraak de 'passie' liet rond hossen in mijn gedachten, was het vooral "vuur en rood", een "zwoele tango" met blik op de boezem...wat de revue passeerde. Op die bewuste mooie zomerdag in augustus scheen het zonnetje en werd ik verwelkomd aan de tuintafel met koffie en koekje. De blik op de boezem zal, alweer, voor de volgende keer zijn...althoewel.

Om stipt 14.00u zit ik in een nieuwe wijk in Brecht, in een 'nieuwe' woning met spiksplinternieuwe aanbouw, in een gemakkelijke tuinstoel, oog in oog met een man waar ik veel respect voor heb: Pierre Volpe. Nog een groentje in het wetenschapsonderwijs in de jaren dat ik met mijn broek op de stoelen van het college zat. Hij is m.a.w. iets ouder dan ik, de leeftijd die er dus niet meer toe doet. En we delen dezelfde liefde voor de fotografie en toch...is er een wereld van verschil.

Ikzelf was net 12 toen een cameraatje om mijn de pols hing en ik de eerste stappen richting fotografie zette. Sindsdien heeft deze kunstvorm me nooit meer losgelaten, maar meer dan beelden schieten en afdrucken maken was er niet. Ervaring? Jawel, 30 jaar foto's maken en ervan genieten, de afdrucken delen met familie en vrienden, albums aanleggen... het heeft me wat geleerd over 'fotografie'.

De digitale versie van de body en de lens, bracht een tsunami van informatie teweeg. Op nog geen jaar tijd schoot ik duizenden beelden, verslond ik naslagwerken en kocht ik de nieuwste tijdschriften om bij te blijven. Er was ontzettend veel goesting opgeborreld om Pierre wat vragen te stellen!

Serienummer: 002
 Naam: Pierre Volpe
 Als ik niet in vakantie ben:
 spendeer ik mijn tijd als ICT-man op
 onze verschillende campussen.
 Profiel: Top: daar waar hersenen
 zitten . groeit geen haar.
 Middle: uitstekende 'buiigers'
 Bottom: uitstekende 'buiigers'
 om alles goed in beeld te brengen.
 Mijn passievrucht zit boordevol:
 fotografie

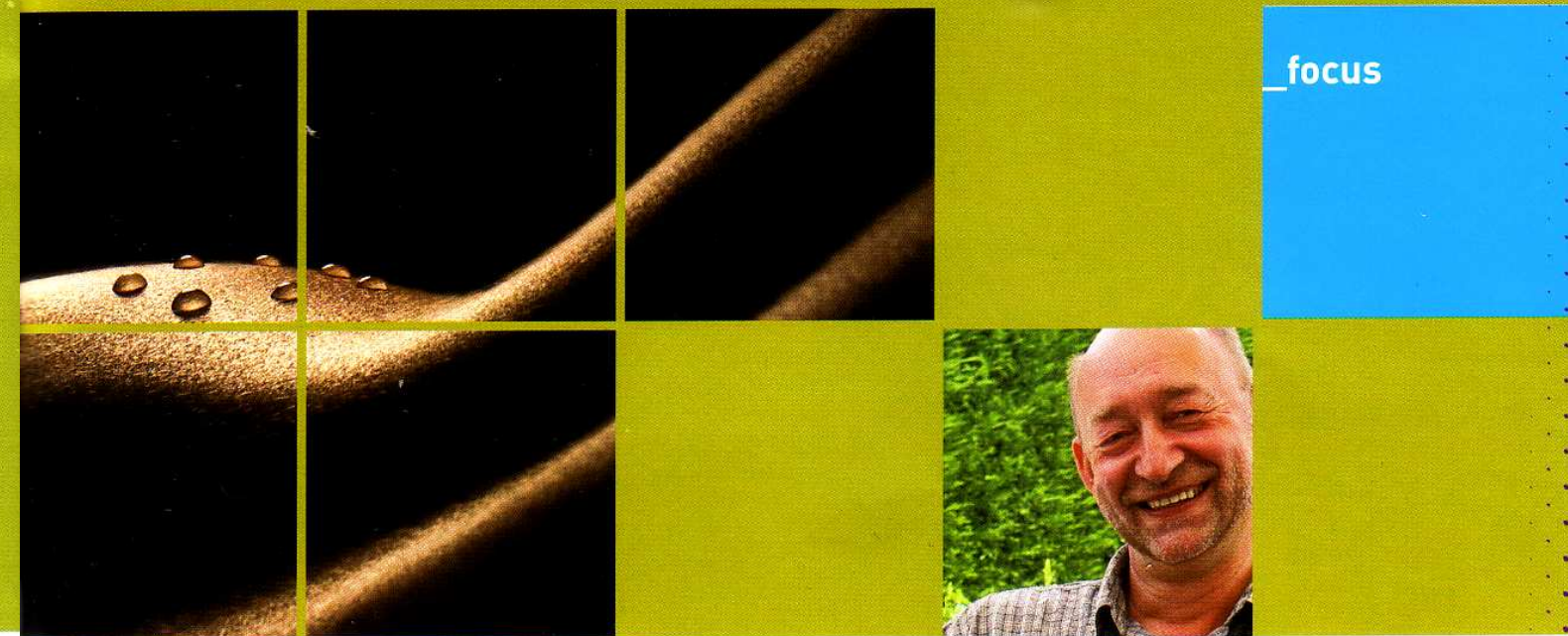
God en Klein Pierreke:

Er was eens Pierreke van een jaar of negen dat gepassioneerd rondliep in de bossen van Kasterlee, in het bezit van een kleine camera waarmee hij de natuur vastlegde. Er was de liefde voor de planten en bomen en de dieren, de mossen en de dode boomstronken, de paddestoelen en de varens, de herfstkleuren en het lentegroen... en er was de liefde om op dat kleine toestel de knop in te drukken en nadien te kijken wat de beelden op fotopapier nog konden vertellen.

In 1993 volgde een eerste grote vis: educatieve cd's van Philips zouden beelden nodig hebben van o.a. het Zwin en de Wadden. Pierre werd hun leverancier van talrijke prachtige foto's van vogels, planten, landschappen alsook van microscopiebeelden. In die tijd was Pierre nl. ook een gedreven micrograaf.

Pierre had een talent en de dag kwam dat hij een stap zette die nodig was om te doen wat hij echt wilde doen. In de Vroente, waar een natuurfototentoonstelling plaats vond, liep Pierre rond. Hij vroeg zich niet af of hij ooit ook zou kunnen tentoon stellen, maar hij stapte recht op de organisator af en vroeg het hem. Alea acta est: en alles moest toen nog beginnen!

De natuurbeelden van Pierre lokten nogal wat mensen naar Kalmthout maar er was er eentje bij die wel zeer geïnteresseerd was. Ze werkte als PR-verantwoordelijke voor BioSleepWorld, een groot beddenbedrijf. De wat verlegen dame vroeg of ze wat andere beelden van hem mocht zien, de firma was immers geïnteresseerd: ze zouden zijn natuurfoto's in super groot formaat (meer dan 2 meter) op doek laten printen en daarmee

hun toonzalen aankleden. De filosofie van de firma en die van Pierre werden op elkaar afgesteld. Bingo! De eerste commerciële opdracht was een feit!

Back to school:

Iedereen is fotograaf. Fotografie moet één van de meest toegankelijke kunstvormen van onze aardbol zijn. Tekenen doet ook iedereen als je op school zit, maar foto's nemen doe je een leven lang. Hoe onderscheid de echte fotograaf zich dan wel? Hoe je het draait of keert, scholing drukt zijn stempel op elke leerling. De 7 jaar academie zorgden bij Pierre voor een 'Aha-Erlebnis'. Nadat hij zelf cursussen begon te geven, daagde het hem dat natuurfotografie het cliché voedde dat er weinig creatieve inbreng was. De 'omstandigheden' zijn immers wat ze zijn: om mooie beelden te maken heb je de ochtend of de valavond. Hij besloot om zich tijdens en na zijn academietijd met 'modelfotografie' te gaan bezighouden, en dus met de basis van de fotografie.

Ik heb het licht gezien:

Vanaf nu zou hij heer en meester worden van het licht, in plaats van andersom! Hij werd de 'maker' van wat de afdruk zou moeten worden. De Schepper van hemel en aarde zou wat minder in de pap te brokken krijgen. De fotograaf zou zelf het licht maken, afstemmen, kleuren, plaatsen,... Flitsers en paraplu's, reflectie-schermen: deze nieuwe zonnen zouden zijn beelden van licht voorzien zoals hij dat wilde.

Sesam open u:

Een nieuwe wereld tegemoet! Het was dank zij de modellen en de eigen hand in het belichtingsmoment dat

Pierre een stempel zou drukken op zijn stijl. Eigenzinnig zijn ding doen was het nieuwe motto. Mensen aanspreken, hen motiveren en instrueren, hen laten genieten van zijn foto's en zijn know-how. Portfolio's ontwerpen en zich in het fotografiewereldje storten. Gaandeweg zorgt de arbeid en het zware werk voor een eigen stijl. Pierre houdt ervan om zijn eigen ding te doen. "Wie er mijn foto's mooi moet vinden? Dat zijn er drie: me, myself and I!", zegt hijzelf. "Zorg er eerst en vooral voor dat jij je foto's zelf mooi vindt. Mensen sturen teveel beelden de wereld in, er zijn ongelooflijk veel kiekjes te zien, overal en nergens, helaas ook veel te veel minder geslaagde. Fotograferen draait niet alleen om licht maar ook om het kunnen selecteren, het durven weglaten van niet-geslaagde foto's: less is more."

De Kus:

Met de kus gaan we op zoek naar een eerbetoon of een onmisbaar segment van de passie, een persoon of voorwerp of plaats dat onlosmakelijk is verbonden met de passie van onze passievrucht. En de kus gaat naar... "Dat kan alleen maar mijn vrouw zijn... Zonder haar was ik nooit gekomen waar ik nu ben. Dank zij haar steun en vertrouwen kan ik de fotografie beoefenen die ik nu doe: naaktfotografie. Dat moet van haar een immens vertrouwen in mij vergen. Daar kan ik alleen maar het opperste respect voor hebben."

Mijn dank gaat uit naar Pierre, voor zijn 'vrije' tijd en het delen van zijn passie, Sieg.